Baze de date

Curs 2 – Modelul relațional (cont.)
Proiectarea bazelor de date relaționale

Sorina Preduţ sorina.predut@my.fmi.unibuc.ro Universitatea din București

Cuprins (Modelul relațional)

- I. Concepte de bază
- II. Constrângeri de integritate
- III. Operatorii sistemului relaţional
 - A. Algebra relaţională și limbajul SQL
- IV. Tabele, rânduri, coloane
- V. Sisteme de Gestiune a Bazelor de Date Relaţionale (SGBDR)

DIVISION (diviziunea)

- Diviziunea este o operație binară care se aplică asupra a două relații R și S, a.î. mulțimea atributelor lui R include mulțimea atributelor lui S.
- Dacă R este o relaţie cu aritatea m, iar S o relaţie cu aritatea n, unde m > n, atunci diviziunea lui R la S este mulţimea tuplurilor de dimensiune m n la care, adăugând orice tuplu din S, se obţine un tuplu din R.
- \rightarrow Notaţiile utilizate cel mai frecvent sunt $R \div S$, DIVISION(R, S), DIVIDE(R, S).

Exemplu

R

Α	В	\cup
x1	у1	z1
x1	y2	z1
x1	у1	z2
x2	у1	z2
x2	у2	z1

S

С
z1
z2

 $R \div S$

Α	В
x1	у1

DIVISION (diviziunea) - cont.

> Diviziunea este o operație derivată care se exprimă cu ajutorul diferenței, produsului cartezian și proiecției:

$$R \div S = R_1 - R_2$$
, unde

$$R_1 = \Pi_X(R),$$

$$R_2 = \Pi_X((R_1 \times S) - R),$$

iar X este mulţimea atributelor lui R care nu există în S.

Pentru exemplul de mai înainte:

R_1	Α	В
	x1	у1
	x1	у2
	x2	у1
	x2	у2

	_
A	В
x2	у1
x2	y2
x1	у2

 R_2

$R_1 \times S$	A	В	С
	x1	у1	z1
	x1	у2	z1
	x2	у1	z1
	x2	у2	z1
	x1	у1	z2
	x1	у2	z2
	x2	у1	z2
	x2	у2	z2

(R₁ × S) - R A B C x2 y1 z1 x2 y2 z1 x1 y2 z2

$$R_1 \div R_2$$
 A B $x1 y1$

DIVISION (diviziunea) - cont.

- > Operatorul DIVISION este legat de cuantificatorul universal (∀) care nu există în SQL, dar care poate fi simulat cu ajutorul cuantificatorului existenţial (∃), care există în SQL, utilizând relaţia:
 - $\forall x P(x) \equiv NOT \exists x NOT P(x).$
- Pentru a ilustra exprimarea operatorul DIVISION în cele două moduri (folosind cuantificatorul universal şi cuantificatorul existenţial), să considerăm relaţiile curs student şi curs fundamental:

curs_student

_	
cod_student	Curs
S1	matematica
S1	Fizica
S1	Mecanica
S2	matematica
S2	informatica
S3	Fizica
S4	matematica
S4	Fizica

curs_fundamental

curs
matematica
fizica

curs_student ÷ curs_fundamental

cod_student	
S1	
S4	

DIVISION (diviziunea) - cont.

- Atunci relaţia curs_student ÷ curs_fundamental poate fi definită prin următoarea întrebare:
 care sunt studenţii care urmează toate cursurile fundamentale?
- > Alternativ, această relație poate fi definită prin întrebarea:
- care sunt studenţii pentru care nu există curs fundamental care să nu fie urmat de către aceştia?
- Utilizând a doua formulare, rezultă că operatorul DIVISION poate fi simulat în SQL prin doi operatori NOT EXISTS:

DIVISION (diviziunea) - cont.

```
SELECT DISTINCT cod student
FROM curs student cs1
WHERE NOT EXISTS
    (SELECT *
     FROM curs fundamental cf
     WHERE NOT EXISTS
        (SELECT *
        FROM curs student cs2
        WHERE cf.curs = cs2.curs
        AND csl.cod student = cs2.cod student));
```

JOIN (compunerea, joncţiunea)

- Operatorul de compunere permite regăsirea informaţiei din mai multe relaţii corelate. Compunerea este o operaţie binară care are ca rezultat o nouă relaţie în care fiecare tuplu este o combinaţie a unui tuplu din prima relaţie cu un tuplu din a doua relaţie.
- > Operatorul JOIN este un **operator derivat**, putând fi simulat printr-o combinație de **produs cartezian**, **selecție și proiecție**.
- În general, se construieşte un produs cartezian, se elimină tupluri prin selecţie şi se elimină atribute prin proiecţie.
- După modalitățile în care se face selecția și proiecția, se disting mai multe tipuri de compunere: THETA-JOIN, NATURAL-JOIN, SEMI-JOIN, OUTER-JOIN.

THETA-JOIN

- Operatorul THETA-JOIN combină perechile de tupluri din două relaţii, cu condiţia ca între valorile atributelor specificate să existe o anumită legătură, adică să satisfacă o anumită condiţie specificată explicit în cadrul operaţiei.
- ➤ În cadrul condiţiei operatorului THETA-JOIN se poate folosi orice operator de comparaţie (>, >=, <, <=, <>, =).
- În cazul în care este folosit operatorul de comparaţie =, tipul de compunere se numeşte EQUI-JOIN.
- \triangleright Operatorul THETA-JOIN se reprezintă de obicei cu ajutorul simbolului \bowtie sub care se scrie condiţia, $\mathbf{R} \bowtie_{\mathsf{conditie}} \mathbf{S}$ sau prin $\mathsf{JOIN}(\mathbf{R}, \mathbf{S}, \mathsf{condiţie})$.

Exemplu

R

Α	В	С
x1	у1	1
x2	у2	3
хЗ	уЗ	5

S

D	Е
2	z1
4	z2

 $R \bowtie_{C < D} S$

А	В	С	D	Е
x1	у1	1	2	z1
x1	у1	1	4	z2
x2	у2	3	4	z2

THETA-JOIN - cont.

Următorul exemplu ilustrează realizarea operatorului THETA-JOIN în SQL:

```
SELECT *
FROM R, S
WHERE R.C < S.D;
```

NATURAL-JOIN (Compunerea naturală)

- Compunerea naturală este o operație binară comutativă care combină tupluri din două relații, R și S, cu condiția ca atributele comune să aibă valori identice.
- În cazul compunerii naturale atributele specificate trebuie să aibă același nume.
- Practic diferenţa dintre NATURAL-JOIN şi EQUI-JOIN constă în faptul că în primul caz numele atributelor sunt identice, iar în cel de al doilea caz acestea sunt diferite.
- De obicei, compunerea naturală se notează prin R ⋈ S sau JOIN(R, S).

NATURAL-JOIN (Compunerea naturală) - cont.

- ➤ Pentru 2 relaţii R şi S, compunerea naturală pe un set de atribute comune X constă în efectuarea succesivă a următoarelor operaţii:
 - Se calculează produsul cartezian R × S.
 - Se selectează din R × S acele tupluri obţinute pentru care valorile atributelor X din tuplul R sunt identice cu valorile atributelor X din tuplul S.
 - Deoarece în relaţia astfel obţinută atributele X apar de două ori (o dată provenind din R şi o dată din S), se elimină una dintre apariţiile acestor atribute.

lucrător

atelier

nr_lucrător	cod_secţie	nr_atelier
1	S1	1
2	S1	2
3	S2	1
4	S1	2
5	S1	1

cod_secţie	nr_atelier	denumire
S1	1	Proiectare
S1	2	Informatica
S2	1	Mecanica
S2	2	Electrotehnica

nr_lucrător	cod_secţie	nr_atelier	denumire
1	S1	1	Proiectare
2	S1	2	Informatica
3	S2	1	Mecanica
4	S1	2	Informatica
5	S1	1	Proiectare

lucrător ⋈atelier

NATURAL-JOIN (Compunerea naturală) - cont.

- ➤ În exemplul de mai sus, {cod_secţie, nr_atelier} este cheie primară în tabelul atelier și cheie străină în tabelul lucrător.
- Următorul exemplu ilustrează realizarea compunerii naturale în SQL:

```
SELECT lucrător.nr_lucrător, lucrător.cod_secţie,
lucrător.nr_atelier, atelier.denumire
FROM lucrător, atelier
WHERE lucrător.cod_secţie = atelier.cod_secţie
AND lucrător.nr atelier = atelier.nr atelier;
```

SEMI-JOIN (semi-compunerea)

- > Operația de semi-compunere aplicată asupra a două relații R și S generează o relație care conține toate tuplurile din R corelate cu oricare din tuplurile din S.
- Operaţia nu este comutativă.
- Se notează de obicei prin SEMI-JOIN(R, S).

Exemplu

R

Α	В	С
x1	у1	z1
x2	у1	z1
хЗ	у2	z1
x4	у2	z2

S

В	С	D
у1	z1	u1
у2	z2	u2
у2	z2	u3

SEMIJOIN(R,S)

Α	В	С
x1	у1	Z1
x2	у1	z1
x4	у2	z2

SEMI-JOIN (semi-compunerea) - cont.

Următorul exemplu ilustrează realizarea semi-compunerii în SQL:

```
SELECT DISTINCT R.A, R.B, R.C

FROM R, S

WHERE R.B = S.B

AND R.C = S.C;
```

OUTER-JOIN (Compunerea externă)

- Operaţia de compunere externă este o extindere a compunerii naturale.
- În cazul aplicării operatorului NATURAL-JOIN se pot pierde tupluri atunci când există un tuplu într-una din relaţii care nu este corelat cu nici un tuplu din cealaltă relaţie.
- Operatorul OUTER-JOIN elimină acest inconvenient. Practic, la aplicarea operatorului OUTER-JOIN, se realizează compunerea naturală a celor două relaţii, la care se adaugă tuplurile din S care nu sunt conţinute în compunere, completate cu valori Null pentru atributele rămase din R.

OUTER-JOIN (Compunerea externă)

- ➤ Operatorul se notează cu OUTERJOIN(R, S).
- Există şi alte variante ale acestui operator, de exemplu o altă variantă adaugă la tuplurile obţinute din compunerea naturală a lui R şi S atât tuplurile din R care nu sunt conţinute în compunere cât şi tuplurile din S care nu sunt conţinute în compunere, completând restul cu Null.
 - În mod evident, această variantă a operatorului se poate obține cu uşurință din varianta prezentată de noi.
- Operatorul OUTER-JOIN, în varianta prezentată de noi, este ne-comutativ.

Exemplu

student

nr_stud	nume	prenume	cod_facult
1	Popescu	Ion	F1
2	Ionescu	Vasile	F1
3	Ionescu	Viorel	F2
4	Costache	lon	F2
5	Matache	Mihai	F1

facultate

cod_facult	nume_facult	localitate	
F1	Matematica	București	
F2	Fizica	București	
F3	Informatica	Piteşti	
F4	Mecanica	Ploiești	

OUTERJOIN(student, facultate)

nr_stud	nume	prenume	cod_facult		
1	Popescu	Ion	F1	Matematica	București
2	Ionescu	Vasile	F1	Matematica	București
3	Ionescu	Viorel	F2	Fizica	București
4	Costache	Ion	F2	Fizica	București
5	Matache	Mihai	F1	Matematica	București
Null	Null	Null	F3	Informatica	Piteşti
Null	Null	Null	F4	Mecanica	Ploiești

OUTER-JOIN (Compunerea externă) - cont.

În versiunea SQL folosită de Oracle, operatorul OUTER JOIN este specificat prin sufixul (+) adăugat la câmpul după care se face compunerea, corespunzător tuplului ale cărui atribute pot fi completate cu Null:

IV. Tabele, rânduri, coloane

- Modelul relaţional este bazat pe matematica relaţională.
- Preluarea modelului relaţional de către economie a implicat o transformare a terminologiei relaţionale într-una care poate fi uşor înţeleasă de cei fără o pregătire specială în domeniu.
- Pentru cei care nu sunt experţi în procesarea datelor, relaţiile devin tabele,
 tuplurile devin rânduri şi atributele devin coloane.
 Acesta este şi terminologia pe care o vom folosi în continuare.

V. Sisteme de Gestiune a Bazelor de Date Relaţionale (SGBDR)

- > În principiu, un sistem de gestiune a bazelor de date relaţionale (SGBDR) este un SGBD care utilizează drept concepţie de organizare a datelor modelul relaţional.
- Evident definiţia este mult prea generală pentru a putea fi folosită în practică, deoarece modul de implementare a modelului relaţional diferă de la un producător la altul.
- > În 1985, Codd a publicat un set de 13 reguli în raport cu care un SGBD poate fi apreciat ca relaţional.

V. SGBDR - cont.

- Nici un SGBD comercializat în prezent nu satisface în totalitate regulile lui Codd, dar aceasta nu împiedică etichetarea acestora drept relaţionale.
- Regulile lui Codd nu trebuie folosite pentru a aprecia dacă un sistem este sau nu relaţional, ci măsura în care acesta este relaţional, adică nr. regulilor lui Codd respectate de către acesta.

Regulile lui Codd

- Regula 1. Regula reprezentării logice a datelor: Într-o BD relaţională, toate datele sunt reprezentate la nivel logic într-un singur mod, şi anume sub formă de valori atomice în tabele.
- Deci toate datele trebuie memorate sub formă de tabele, iar valoarea corespunzătoare intersecţiei dintre un rând şi o coloană trebuie să fie atomică, adică să nu mai poată fi descompusă din punct de vedere logic.

- Un exemplu de încălcare a acestei reguli este stocarea ca o singură coloană a unui cod al automobilului, obţinut prin concatenarea mai multor coduri, reprezentând marca automobilului, culoarea, fabrica unde este produs, seria şi numărul de fabricaţie, etc.
- Uneori această regulă este încălcată în practică, dar acest lucru este de cele mai multe ori semnul unui design de calitate slabă, creând probleme de integritate a BD.
- Această regulă este cea mai importantă dintre cele definite de Codd, iar un SGBD care nu respectă această regulă nu poate fi în nici un caz considerat relaţional.

- Regula 2. Regula accesului la date: Toate datele individuale din tabele trebuie să fie accesibile prin furnizarea numelui tabelului, numelui coloanei şi valorii cheii primare.
- Conform modelului relaţional, într-un tabel nu pot exista rânduri identice, iar fiecare rând poate fi identificat prin valoarea cheii primare.
 În consecinţă, orice dată individuală poate fi identificată folosind numele tabelului, al coloanei şi valoarea cheii primare.

- Oracle nu respectă această regulă deoarece permite existenţa a mai multe rânduri identice în acelaşi tabel.
- Totuşi, acest lucru poate fi evitat, de exemplu prin definirea unei chei primare, care elimină implicit și posibilitatea existenței rândurilor identice.
- Pe de altă parte, această regulă este încălcată în Oracle şi de existenţa identificatorului de rând, ROWID, care poate fi folosit pentru accesarea rândului respectiv.

- Regula 3. Regula reprezentării valorilor necunoscute: Un sistem relaţional trebuie să permită declararea şi manipularea sistematică a valorilor Null, cu semnificaţia unor valori necunoscute sau inaplicabile.
- Această regulă, implică, de exemplu, că un SGBDR trebuie să facă diferenţa între valoarea numerică 0 şi Null sau între şirul de caractere "spaţiu" şi valoarea Null.
- Valoarea Null trebuie să reprezinte absenţa informaţiei respective şi are un rol important în implementarea restricţiilor de integritate structurală (integritatea entităţii şi integritatea referirii).
- Oracle respectă această regulă, limbajul SQL permiţând declararea şi manipularea valorilor Null.

- Regula 4. Regula dicţionarului de date: Descrierea BD (dicţionarul de date) trebuie să fie reprezentată la nivel logic tot sub formă de tabele, astfel încât asupra acesteia să se poată aplica aceleaşi operaţii ca şi asupra datelor propriu-zise.
- Cu alte cuvinte, dicţionarul de date trebuie să fie organizat la nivel logic şi accesat la fel ca orice tabel din baza de date.
- Această regulă este respectată de către Oracle, dicţionarul de date constând din tabele şi tabele virtuale (vederi) care pot fi interogate la fel ca oricare alte tabele sau vederi, folosind comanda SELECT.

- > Regula 5. Regula limbajului de acces: Într-un sistem relaţional trebuie să existe cel puţin un limbaj de accesare a datelor, care să asigure următoarele operaţii:
 - definirea tabelelor de bază şi a tabelelor virtuale (vederilor),
 - manipularea și interogarea datelor (atât interactiv cât și prin program),
 - definirea restricţiilor de integritate,
 - autorizarea accesului la date,
 - delimitarea tranzacţiilor.

- ➤ Limbajul SQL folosit de către Oracle permite
 - definirea tabelelor (comenzile CREATE TABLE, ALTER TABLE, DROP TABLE), a vederilor (comenzile CREATE VIEW, ALTER VIEW, DROP VIEW),
 - > manipularea (comenzile INSERT, UPDATE, DELETE) și interogarea acestora (comanda SELECT),
 - definirea restricţiilor de integritate (clauza CONSTRAINT folosită la definirea tabelelor),
 - autorizarea accesului la date (printr-un set de privilegii de sistem şi la nivel de obiect),
 - delimitarea tranzacţiilor (operaţiile COMMIT şi ROLLBACK).

- Regula 6. Regula de actualizare a tabelelor virtuale (vederilor): Un SGBD trebuie să poată determina dacă o vedere poate să fie actualizată sau nu.
- Un tabel virtual (vedere) este un tabel logic, în sensul că el organizează datele sub forma unor rânduri şi coloane, ca orice alt tabel, dar în schimb el nu stochează datele, fiind construit pe baza unor interogări asupra unuia sau mai multor tabele de bază.

- De exemplu, să considerăm tabelul: salariu (cod_salariat, salariu_brut, zile_totale, zile lucrate).
- Pe baza acestui tabel se poate defini vederea
 salariu_r(cod_salariat, salariu_brut, salariu_realizat)
 unde salariu_realizateste definit ca
 salariu_realizat = salariu_brut*zile_totale/zile_lucrate
- > Să presupunem că se dorește actualizarea coloanei salariu brut din vedere.

- Acest lucru este posibil, datorită faptului că actualizarea se propagă înapoi la coloana din tabelul de bază, producându-se și actualizarea acesteia.
- Pe de altă parte, nu este posibilă actualizarea coloanei salariu_realizat, datorită faptului că schimbarea valorii acesteia s-ar putea produce datorită schimbării valorilor mai multor coloane (salariu_brut, zile_totale sau zile_lucrate), SGBD-ul neştiind care din aceste coloane trebuie actualizată în tabelul de bază.
- > Oracle respectă această regulă, existând un set de reguli care determină dacă o coloană a unei vederi poate sau nu să fie actualizată.

- Regula 7. Regula manipulării datelor: Un sistem relaţional trebuie să ofere posibilitatea procesării tabelelor (de bază sau virtuale) nu numai în operaţiile de interogare a datelor cât şi în cele de inserare, actualizare şi ştergere.
- Aceasta înseamnă că operaţiile de manipulare a datelor (inserare, actualizare şi ştergere) trebuie să se poată efectua asupra oricărei mulţimi de rânduri dintr-un tabel, pornind de la întregul tabel şi terminând cu un singur rând sau cu nici unul.

- Deci, un SGBD relaţional nu obligă utilizatorul să caute într-un tabel rând cu rând pentru a regăsi, modifica sau şterge informaţia dorită, deoarece operaţiile prin care se manipulează conţinutul BD lucrează la nivel de mulţime de rânduri.
- Limbajul SQL asigură această facilitate prin instrucţiunile: INSERT cu subinterogare, UPDATE şi DELETE.

- > Regula 8. Regula independenței fizice a datelor: Programele de aplicație nu trebuie să depindă de modul de stocare și accesare fizică a datelor.
- Deci un SGBD relaţional trebuie să separe complet aspectele de ordin fizic ale datelor (modul de stocare şi modul de acces la date) de cele de ordin logic.

- De exemplu, dacă un fişier care conţine un tabel de date este mutat pe o altă unitate de disc sau îi este schimbat numele, aceasta nu trebuie să aibă vreun efect asupra aplicaţiilor care folosesc acel tabel, utilizatorilor fiindu-le transparentă această schimbare.
- ➤ În mare, Oracle respectă această regulă, deşi stocarea fizică a datelor trebuie luată în considerație la proiectarea bazei de date.

- Regula 9. Regula independenţei logice a datelor: Programele de aplicaţie nu trebuie să fie afectate de nici o restructurare logică a tabelelor BD care conservă datele.
- Deci orice modificare efectuată asupra unui tabel care conservă datele din acesta (de exemplu, dacă un tabel trebuie divizat în două, din raţiuni de creştere a performanţelor) nu trebuie să afecteze funcţionarea programelor de aplicaţie.

Această regulă este respectată de către Oracle prin posibilitatea definirii vederilor: dacă un tabel este divizat în 2, atunci se poate crea o vedere care alătură cele 2 tabele, astfel încât această împărţire nu va avea nici un efect asupra aplicaţiei.

- Regula 10. Regula independenței datelor din punctul de vedere al integrității: Regulile de integritate a BD trebuie să fie definite în limbajul utilizat de sistem pentru definirea datelor și nu în cadrul aplicațiilor individuale; în plus, aceste reguli de integritate trebuie stocate în dicționarul de date.
- Cu alte cuvinte, restricţiile de integritate trebuie impuse la definirea tabelelor BD şi nu în cadrul aplicaţiilor care folosesc aceste tabele.

- În general, Oracle respectă această regulă, la definirea tabelelor (în cadrul comenzii CREATE TABLE) putându-se defini atât restricţiile de integritate structurală (NOT NULL, UNIQUE, PRIMARY KEY, FOREIGN KEY) cât şi unele restricţii de comportament (CHECK).
 - Informații despre aceste restricții sunt stocate în dicționarul bazei de date.

- Regula 11. Regula independenţei datelor din punctul de vedere al distribuirii: Programele de aplicaţie nu trebuie să fie afectate de distribuirea pe mai multe calculatoare a BD.
- Cu alte cuvinte, BD trebuie să meargă corect indiferent dacă se găsește pe un singur calculator sau este distribuită în mai multe noduri ale unei rețele.
- Această regulă este o extensie a regulii 8, privind independența programelor de aplicație față de modul de stocare fizică a datelor.

- Această regulă este în general respectată de Oracle, existând totuși restricții privind accesarea unor obiecte aflate în alt nod al rețelei.
- În plus, în Oracle există posibilitatea replicării locale a tabelelor aflate în alte noduri ale reţelei, evitându-se astfel transmiterea în mod repetat a informaţiilor prin reţea.

- Regula 12. Regula privind prelucrarea datelor de către un limbaj de nivel inferior: Orice limbaj nerelaţional folosit pentru accesarea datelor trebuie să respecte aceleaşi condiţii de integritate ca şi limbajul relaţional de acces.
- De exemplu, dacă sistemul posedă un limbaj de nivel inferior, prin care se accesează datele la nivel de rând şi nu, potrivit sistemului relaţional, la nivelul mulţimilor de rânduri, acest limbaj nu poate fi folosit pentru evitarea restricţiilor de integritate (integritatea entităţii, integritatea referenţială, restricţii de comportament) pe care trebuie să le respecte limbajul procedural de acces la date.

- Această regulă este respectată de către Oracle prin faptul că singurul limbaj de accesare a datelor este SQL, care este un limbaj relaţional.
- Dacă un SGBD îndeplineşte principiile sistemului relaţional (foloseşte ca structuri de date tabele conforme cu modelul relaţional, suportă cele două reguli de integritate structurală şi operaţiile relaţionale) şi respectă aceste 12 reguli, atunci el poate fi numit relaţional.
- Codd rezumă aceste lucruri prin regula zero:

- Regula O. Regula de bază: Un SGBD Relaţional trebuie să fie capabil să gestioneze BD exclusiv pe baza caracteristicilor sale relaţionale.
- Aceasta înseamnă că sistemul trebuie să-şi îndeplinească toate funcţiile prin manipulări în care unitatea de procesare să fie tabelul (mulţimea de rânduri), asupra căruia să se efectueze operaţiile specifice modelului relaţional.
- Regula 0 nu este respectată în totalitate de nici un SGBD existent pe piaţă, inclusiv Oracle, implementarea acestora folosind atât caracteristici relaţionale cât şi nerelaţionale.

- > Se obişnuieşte ca, în conformitate cu tipul de cerinţe pe care le exprimă, regulile să fie grupate în 5 categorii, şi anume:
 - 1. reguli de bază: Regula 0 și Regula 12;
 - 2. reguli structurale: Regula 1 și Regula 6;
 - 3. reguli privind integritatea datelor: Regula 3 și Regula 10;
 - 4. reguli privind manipularea datelor: Regula 2, Regula 4, Regula 5 și Regula 7;
 - 5. reguli privind independența datelor: Regula 8, Regula 9 și Regula 11.
- Trebuie spus că nici unul dintre SGBD-urile existente în prezent nu satisface în totalitate toate cele 13 reguli ale lui Codd.

De aceea, în practică nu sunt utilizate regulile lui Codd, fiind formulate în schimb un set de cerinţe minimale pe care trebuie să le satisfacă un sistem SGBD pentru a putea fi considerat relaţional.

- > Un SGBD este denumit minimal relaţional, dacă satisface următoarele condiţii:
 - > Toate datele din cadrul BD sunt reprezentate prin valori în tabele.
 - Nu există pointeri între tabele observabile de către utilizator.
 - > Sistemul suportă operatorii relaţionali de proiecţie, selecţie şi compunere naturală, fără limitări impuse de considerente interne.

- Un SGBD este denumit complet relaţional dacă este minimal relaţional şi satisface în plus următoarele condiţii:
 - Sistemul suportă toate operaţiile de bază ale algebrei relaţionale, fără limitări impuse de considerente interne.
 - Sistemul suportă restricţiile de integritate de bază ale modelului relaţional (integritatea entităţii şi integritatea referenţială).
- > SGDB-ul Oracle este complet relaţional şi chiar se apropie destul de mult de un SGBD relaţional ideal, definit prin regulile lui Codd.

Cuprins (Proiectarea bazelor de date)

- 1. Crearea schemei conceptuale
 - a. Modelul entitate-legătură (entitate-relație)
- 2. Crearea design-ului logic al bazei de date
- 3. Crearea design-ului fizic al bazei de date

Proiectarea bazelor de date

- După mai bine de 2 decenii de folosire a modelului relaţional, proiectarea (designul) BD rămâne încă mai degrabă artă decât ştiinţă.
- Au fost sugerate un număr de metode, dar până în prezent nici una nu este dominantă.
- Pe de altă parte proiectarea bazelor de date trebuie să fie bazată pe consideraţii practice care stau la baza oricărei activităţi de procesare a datelor.
- Pentru a crea un design adecvat este necesară o cunoaștere aprofundată a funcţionării antreprizei, a modului în care aceasta folosește datele și a sistemului de management al bazelor de date folosit.

- Metodele curente de proiectare a BD sunt în general divizate în 3 etape separate:
 - crearea schemei conceptuale,
 - crearea design-ului logic al bazei de date şi
 - > crearea design-ului fizic al bazei de date.

- Crearea schemei conceptuale.
 - Aceasta este un design de nivel înalt (incluzând relaţiile dintre datele întregului sistem), care descrie datele şi relaţiile necesare pentru execuţia operaţiilor necesare, fiind independent de orice model de baze de date.
 - Designul de la acest nivel este foarte general, se realizează într-o perioadă scurtă de timp şi prezintă modul în care grupările de date sunt integrate în sistemul de ansamblu.

- Crearea design-ului logic al bazei de date.
 - ➤ În această fază, schema conceptuală este transformată în structuri specifice unui anumit sistem de management al bazei de date.
 - La acest nivel designul este rafinat, sunt definite elemente de date specifice și sunt grupate în înregistrări.
 - În cazul modelului relaţional, la sfârşitul acestei etape vom avea un număr de tabele care vor permite stocarea şi manipularea corectă a tuturor datelor necesare sistemului.

- Crearea design-ului fizic al bazei de date.
 - În această etapă designul logic este transformat într- o structură fizică eficientă.
- Primele 2 etape vor fi prezentate pe larg în acest curs. Ce de-a treia va fi abordată într-un curs ulterior, când va fi prezentată organizarea logică a bazei de date Oracle.

Bibliografie

F. Ipate, M. Popescu, Dezvoltarea aplicațiilor de baze de date în Oracle 8 și Oracle Forms 6, Editura ALL, 2000.